

soldater var rigeligt klædt på til den opgave, de stod over for.

Der er selvfølgelig mulighed for hr. Holger K. Nielsen for at gå ind i en dyb dialog om de danske soldaters uddannelse, for forsvarsministeren er jo til stede, men jeg vil sige, at med baggrund i det, som fremgik i morges af P 1, og også i forhold til det mandat, som vi giver her i Folketinget, så føler jeg mig tryk ved, at de danske soldater selvfølgelig har de redskaber og den uddannelse, der skal til. Jeg deler med andre ord ikke hr. Poul Dahls vurdering af situationen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det spørgsmål, jeg har, er, om Venstre har overvejet – i virkeligheden på samme måde som i diskussionen om Irak – det her med at kunne fremme en demokratisk proces i et land med en forstærket militærindsats. Er det så indlysende, at det er muligt? 20 års erfaring fra Afghanistan viser, at udenlandsk militær tilstedeværelse faktisk fremmer alt muligt andet.

Jeg vil også spørge, om den der måde at bekæmpe opiumsdyrkning på bedst varetages ved, at man brænder bøndernes marker af, eller om den fremmes ved, at man hjælper bønderne til at dyrke noget andet, de kan leve af, så de kan få et godt liv. For så vidt angår hele den overordnede strategi, har Venstre overvejet, om det er et galt spor, og om man skulle overveje noget helt andet?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Vi har jo mulighed for løbende at overveje de strategier, som finder anvendelse. Der er vist ikke nogen hemmelighed i, at hr. Frank Aaens strategier om, hvordan man løser konflikterne i verden, og Venstres opfattelse ligger meget, meget langt fra hinanden.

Under den sidste debat kunne man høre hr. Frank Aaens bud på, hvordan man løser konflikten i Irak. Det var vist at lave et såkaldt fredsseminar uden for Irak, måtte jeg forstå. Det var det, som var løsningen på Irakkonflikten. Jeg forstod aldrig helt, hvorfor det så ikke var i Irak, man skulle holde det, men lad det være.

Til spørgsmålet om, hvorvidt en yderligere indsats i forhold til militær tilstedeværelse skulle udgøre et problem, må jeg sige til hr. Frank Aaen, at det mener jeg ikke det gør.

Nu skal vi jo huske på, at vi er der på opfordring af FN, og FN har bl.a. bedt NATO stå i

spidsen for ISAF, og det, som der er brug for nu, er, at vi udvider hele den indsats, der er i Afghanistan, netop for at sikre, at vi kommer rundt også i de uvejsomme dele af Afghanistan, hvor det ikke har været muligt at have en særlig stor militær tilstedeværelse. Det er nødvendigt, og jeg mener også, at historien, f.eks. på Balkan, har vist, at en stærk militær tilstedeværelse har været med til at forhindre udviklingen af krigen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis der har været en overvejelse i partiet Venstre om, hvorvidt man skulle vælge en udviklingsstrategi frem for den militære, så kom det i hvert fald ikke særlig tydeligt frem i svaret her.

Det er jo et fundamentalt spørgsmål. Kan man forestille sig, at man med militær i et land som Afghanistan, der er så uvejsomt, og som er opdelt i, jeg ved ikke hvor mange klaner og stammer, som hver har deres egen lille milit, kan kontrollere landet? Altså, der har jo aldrig nogen sinde været en magt, der har kontrolleret hele Afghanistan. Der har været nogle, der har kontrolleret Kabul, men resten af Afghanistan har været delt op i mange forskellige magtcentre.

Kl. 15.45

Det er derfor, jeg vil sige, at man nok skal overveje meget dybt, om man ved at have sat et styre ind i Kabul og ved at sende soldater rundt i forskellige dele i Afghanistan overhovedet er i stand til at skabe noget som helst, der ligner en fornuftig udvikling, og om man ikke bare fremmer modstand og fortsat militær konfrontation.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jo, men jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at Venstres bud ikke er et enten-eller, det er jo et både-og. Jeg ved, at hr. Frank Aaen er en meget aktiv lytter, og derfor ved jeg også, at hr. Frank Aaen lyttede til, hvad jeg sagde i min ordførertale, nemlig at der jo også er et klart udviklingsperspektiv i det. 670 mio. kr. bliver brugt til udvikling i Afghanistan. Det er jo netop også for at sikre, at alt ikke skal gå til militær. Der skal også være en økonomisk udvikling, som er med til at skabe baggrunden for demokrati, for fremskridt, for udvikling. Det er klart, at det hænger sammen.

Men det er altså også nødvendigt at nedkæmpe nogle af de grupper, som stadig væk vil forandre Afghanistan, men som ikke ønsker, at man skal gå i en demokratisk retning. Vi har en